

Agenția pentru
Protecția Mediului Iași

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ
Gh. Asachi IAȘI

Broșura Zilele Mediului 2020
-5 iunie-22mai-
“E timpul pentru Natura!”

Colegiul Național „Mihai Eminescu” – profesor biologie
Irina Diac, clasa a IX-a C
Elev Daria Frunză, slogan: „Îmbrățișează biodiversitatea,
salvează Pământul!”

Prefață

“E timpul pentru Natura!”, tema Zilei Mondiale a Mediului 5 Iunie 2020, este o chemare la acțiune, un ultim apel disperat pentru a combate pierderea accelerată de specii și degradarea lumii naturale. Cu atât mai mult cu cât “Soluțiile noastre se găsesc în Natură!”, iar investițiile în conservarea și protejarea naturii sunt esențiale pentru refacerea economică de după criza COVID-19.

Anul 2020 ne-a provocat să regândim cele mai multe aspecte ale vieții de zi cu zi. Ne-am văzut nevoiți să digitalizăm activitatea noastră, inclusiv partea educativă. Această broșură de eseuri, transmise nouă on-line, este una dintre activitățile de marcă a celor mai importante două evenimente din calendarul ecologic: Ziua Mondială a Mediului și Ziua Internațională a Biodiversității, realizată în parteneriat cu Biblioteca Județeană “Ghe. Asachi” Iași. Mulțumirile noastre tuturor celor care au răspuns apelului nostru, elevii și cadrele didactice de la Colegiul Tehnic “Gheorghe Asachi” Iași, Colegiul Tehnic „Ion Holban” Iași, Colegiul Național „Mihai Eminescu” Iași, Școala Gimnazială „Ionel Teodoreanu” Iași și Liceul Tehnologic “Petru Poni” Iași.

Ne-am bucurat că în ciuda etichetei de generație digitalizată, din eseuri reiese dorința de a petrece timp în aer liber, înțelegerea semnalelor pe care Natura ni le-a transmis odată cu pandemia și preocuparea pentru conservarea mediului natural.

Vă invităm așadar să lecturați gândurile Generației Z despre starea Biodiversității: unele mai filosofice, cu accente beletristice sau scenarii apocaliptice, altele centrate pe chemarea la acțiune și prezentarea de fapte concrete.

Nouă ne-a dat speranță preocuparea lor pentru Natură! Suntem încrezători că ștafeta eforturilor de a lăsa generațiilor viitoare un mediu curat va fi preluată de mâini bune!

*ing. Galea TEMNEANU
Director executiv,
Agenția pentru Protecția Mediului Iași*

**Colegiul Tehnic „Ion Holban” – profesor Adriana Băiceanu
clasa a IXa E**

Elev Ștefania DOBRI
Profesor coordonator Irina DIAC
Colegiul Național "Mihai Eminescu" Iași
Gândurile unui copil din generația Z

Soarele atinge totul, oamenii, păsările, drumurile, copacii, atinge și binele și răul. Este lumină peste tot. Nu există întuneric, ci doar absența luminii. Nu există rău, ci absența binelui, acea absență pe care oamenii nu au putut-o controla și, din egosism probabil, au distrus o bună parte din natură. Au apărut termenii nefolositori precum "poluare", "defrișare", "dezastru", "haos", "dezordine" dar și alți termeni de care omul nu are nevoie pentru a trăi în pace.

Trăim un haos ordonat cu care am reușit să supraviețuim, respirăm oxigen nu mirosul îmbietor al florilor, auzim cuvinte nu cântecul păsărilor sau adierile de vânt, gândim doar unele lucruri nu ceea ce înseamna "totul", simțim frigul sau căldura nu razele Soarelui ce probabil e "mort" de secole, vedem oameni, animale și altele, nu disperarea din ochii naturii.

Natura nu o auzim, nu o ascultăm, doar o vedem și o simțim dar nu o "vedem" și nici nu o "simțim". Natura ne protejează de toată absența binelui, dar cine protejează natura? Noi? Eu sau tu? O protejăm toți sau o distrugem câțiva dintre noi?

E timpul să trăim, nu să supraviețuim.

E timpul să "vedem", să "auzim", să "simțim", să protejăm și să auzim.

Totul e despre noi, oamenii, ființele, plantele, animalele ce ne înconjoară. Când este timpul despre natură? Dar timpul pentru natură? Este în viitor? Este chiar acum sau a trecut acum mult timp în urmă fără să ne dăm noi seama?

Dacă este în viitor de ce nu facem să fie și acum? Dacă a trecut de ce nu ne mai dăm nouă o a doua șansa? De ce să nu fie acum?

TIMPUL PENTRU NATURĂ ESTE ACUM, ÎN ORICE SECUNDĂ CE A FOST ȘI CE VA VENI!

Liceul Tehnologic „Petru Poni” – profesor Ignat Corina clasa a XIIa C
slogan „BIODIVERSITATEA VIAȚA MEA!”

Elev Dana-Elena GANEA, clasa a X-a D

*Profesor coordonator Vasilica Daniela SERGHIE
Colegiul Tehnic "Gheorghe Asachi" Iași*

Când spunem natură și biodiversitate ne gândim la un singur lucru și anume viața pe Pământ.

Oamenii au intervenit și intervin în circuitul natural, au modificat rețele trofice și toate acestea au fost făcute iresponsabil și doar spre interesul propriu al omului.

Din acest motiv s-a implementat la nivel mondial, la nivelul fiecărei țări, regiuni etc., legislație pentru protecția mediului, s-au impus legi pentru protejarea speciilor pe cale de dispariție, specii de plante dar și de animale, s-a limitat accesul și intervenția omului în rezervații naturale.

Toate aceste reguli, legi, ce au fost impuse, au plecat de la nevoia de a apăra Natura, de a o apăra de gesturile inconștiente, egoiste și iresponsabile ale omului ce nu realizează că doar printr-un mic gest, de exemplu a arunca un PET într-un râu, de a lăsa un șervețel într-o pădure, de a arunca un muc de țigară (savurată tot în preajma copacilor, într-un parc) strică, distruge, rănește, iar cel puțin un membru al biodiversității aceluși ecosistem suferă.

Dacă natura ar vorbi?! Dacă natura ar fi ca noi!? Sau dacă natura ne-ar părăsi?! Ar avea de spus ceva de bine despre noi? Ne-ar lăuda? Noi am rezista fără natură? Cu ce am mai rămâne? Ce am face pentru a se întoarce la noi?

Cred că toți știm răspunsurile la aceste întrebări și cred că aceste răspunsuri ar fi valabile pentru toți acei oameni ce greșesc față de natură și suntem majoritatea.

E o luptă pierdută pentru NATURĂ, ea oricum nu luptă cu noi, ci doar pentru noi, dacă noi nu renunțăm la obiceiurile greșite și iresponsabile de zi cu zi față de mediul înconjurător.

Sunt semnale de alarmă ce ne spun că natura este în pericol, dar nu schimbăm cu nimic comportamentul nostru, nu învățăm din greșeli, dar azi, cel puțin azi *Este timpul pentru natură!*

Acțiunile pentru reducerea poluării, cea mai mare problemă a naturii, sunt foarte importante dacă vrem ca viața pe PĂMÂNT să continue.

*Elev Laura Gabriela APETRI
Profesor coordonator Corina Eugenia IGNAT
Liceul Tehnologic "Petru Poni" Iași*

Omul și Natura trebuie să coexiste într-o armonie perfectă. Natura îi oferă ființei umane forța de care acesta are nevoie pentru a supraviețui, iar omul, la rândul său, ar trebui să fie profund recunoscător și să-i asigure o protecție permanentă.

O înțelegere profundă a relației dintre om și natură formează o atitudine corectă, care poate contribui semnificativ la obținerea fericirii, prosperității și longevității reprezentanților societății umane. De fapt, cele menționate mai sus nu conțin niciun cuvânt, care nu ar putea fi argumentat din punct de vedere științific. Fie că este vorba de relaxare pe plajă, înot sau drumeții la munte, interacțiunea cu natura are un efect extrem de pozitiv asupra psihologiei și fiziologiei ființei umane.

Să zâmbim la fiecare floare ce-și desface petalele, să învățăm de la un copac că nu de noi depinde cum ne naștem, ci cum evoluăm! Să fim dreți și mândri în fața judecății, să nu ne temem a ne înălța crengile sufletului și ale minții cât mai sus, să zâmbim zilnic la soare, să ne regăsim printre lucrurile mărunte.

Țimp de milenii, oamenii au intuit importanța crucială a naturii în viața omului. Astăzi, prin intermediul cercetărilor științifice, a devenit clar, că un contact strâns cu natura ne poate ajuta să înlăturăm stările de depresie, ne stimulează autoaprecierea, ne ajută să devenim mai grijulii, mai puțin agresivi și indiferenți și ne îmbunătățește performanțele în activitatea profesională.

În zilele noastre, tensiunea psihologică și stările frecvente de depresie determină dezvoltarea multor boli și probleme sociale. Când psihicul cedează, se manifestă numeroase modificări funcționale în sistemele organismului. Dacă aceste probleme nu sunt remediate, își fac apariția bolile cronice.

Astfel, oamenilor deconectați de la sursa principală a forței lor – NATURA - le este foarte dificil să-și păstreze organismul într-o stare satisfăcătoare de sănătate.

NATURA NU E URÂTĂ, CI DOAR MODUL ÎN CARE NOI O PRIVIM!

Elev Daria FRUNZĂ, clasa a IX-a C

*Profesor coordonator Irina DIAC
Colegiul Național „Mihai Eminescu” Iași*

O seară de vară răcoroasă O vizită la bunici Ești întâmpinat cu o atmosferă primitoare, și te bucuri de priveliștea unei păduri, a unui câmp. Te întâlnești cu prietenii tăi și, adăpostiți de un copac, vă distrați. Încă nu realizezi dar e ultima oară când vă vedeți sub copac. Cinci ani mai târziu, revii la peisajul bunicilor doar ca să descoperi o atmosferă pustie, în ciuda caselor mari. Vezi în loc de pădure, bușteni, în loc de iarbă, asfalt și, îngrozit, pleci spre copacul care acum lipsește după zeci, poate sute de ani de domnie. Nu realizai atunci, dar acel copac a fost ca o casă pentru tine, apărându-vă de ploi, vânt, aducând ciripitul păsărilor în momentele de liniște sau fructe în momente de poftă. Nu contează acum, însă, pentru că nu-l mai poți salva.

Toate acestea se petrec de ani buni, la scară imensă. De mici copii, fără să realizăm, suntem legați de natură, ne găsim refugiul, liniștea în ea și, în loc să o recompensăm, facem exact contrariul, după care ne întrebăm de ce s-a ajuns aici, pentru că am ajuns străini de locul în care ne aflăm și mediul însuși devine încet, încet doar o amintire. Privim în stânga și în dreapta, în așteptarea cuiva care să ia măsuri, însă nimeni nu pășește linia de frică, ignoranță, nepăsare sau neputință. Vocile care vorbesc au scopuri total diferite și astfel se afundă, nimeni nu le oferă atenție, în ciuda încercării de a face bine. Lumea consideră ca mediul la nivel global este o problemă ce ar trebui să privească marile puteri, nicidecum fiecare individ în parte, însă tocmai aceasta este cauza care ne afundă în prăpastia nepăsării și care duce problema mediului înconjurător, a încălzirii globale, a dispariției faunei la extrem, la iremediabil.

În ciuda situației disperate în care ne aflăm, soluții există, însă este necesară o uniune pentru a acționa împreună, deoarece doar uniți vom vedea rezultate. Probabil că de multe ori auzim de îndemnul de a face mici acțiuni ce aparent nu au însemnătate. Spre exemplu, strângerea și sortarea gunoiului, respectarea rezervațiilor naturale și a pădurilor, raportarea ilegalităților erau imperativ întipărite în mintea noastră, astfel că, deținem teoria, știm ce ar trebui să facem, însă mergem pe principiul „Sunt doar unul împotriva a miliarde ... Nu voi reuși să schimb nimic ...”, și într-adevăr, nu vom reuși dacă vom privi această problemă din perspectiva unui soldat care luptă cu întreaga lume. Totul ține de uniune, încredere și iubire pentru a dovedi că facem parte din natură, că nu suntem străini de ea, și că merităm Pământul care ne găzduiește. Altfel, situația nu va fi prea fericită ... pentru noi. Nu este cum mulți cred, natura nu are nevoie de noi, ci noi avem nevoie de ea Dispariția naturii înseamnă dispariția noastră, iar dacă natura își poate reveni, poate începe de la zero, nu cred că va permite să revenim și noi cu distrugerile noastre.

AȘADAR, NU! Nu mai poți salva acel copac acum, însă ai putea planta altul în memoria lui sau să oprești defrișările, orice acțiune are un impact important atât timp cât înțelegem că natura este mai importantă decât orice altceva, așa că, ce mai așteptăm? E timpul pentru natură!

Sloganul: „Salvează biodiversitatea, Planeta îți va mulțumi!
Un crâmpei de biodiversitate pentru mama Pământ”

**Colegiul Național „Mihai Eminescu”
profesor biologie Irina Diac, clasa a XI-a E,
elev - Oana Mazăre**

Liceul Tehnologic „Petru Poni” – profesor Petronela Cazacu, clasa a IX-a C
elev Agache Denisa Cristina - slogan: „Biodiversitatea, Contează!”

Agache Denisa
Cristina
clasa a IX-a C
Liceul tehnologic
„Petru Poni”

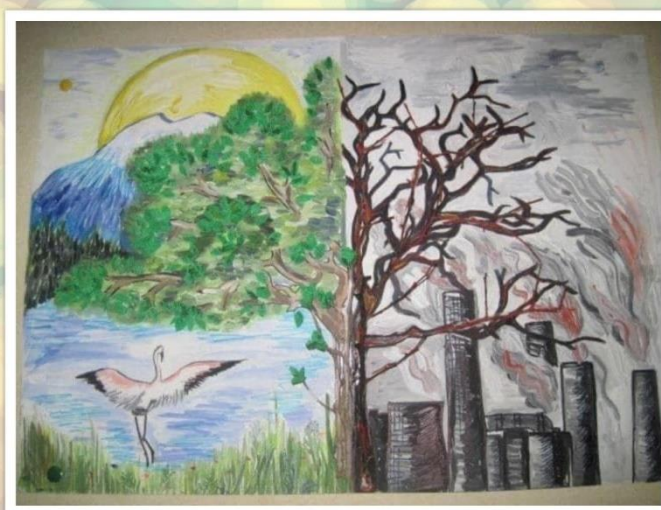
*Elev Ana Paula ȘCHIOPU, clasa a XI-a D
Profesor coordonator Ersilia COȘBUC
Liceul Tehnologic „Petru Poni” Iași*

Biodiversitatea este definită cuprinzând varietatea genelor, a speciilor și a ecosistemelor care constituie viața pe pământ. În momentul actual, suntem spectatorii unei schimbări majore a biodiversității cu diferite consecințe pentru lumea naturală (animale, păsări, păduri și lacuri), cât și pentru bunăstarea oamenilor.

Cauzele principale sunt diferitele schimbări care se produc în habitatele naturale, datorită factorului antropic. Existența biodiversității asigură baza întregii noastre rezerve de hrană. Oamenii au depins întotdeauna de natură, dar în secolul în care ne aflăm, va trebui mai mult ca niciodată să ne protejăm recoltele de boli, din cauza secetei și schimbărilor climatice. Dacă permitem dispariția alimentelor de bază, cum ar fi orezul, grâul, porumbul, riscăm să ne confruntăm cu o criză a recoltelor în viitor.

Biodiversitatea mai are și alte beneficii importante. Pădurile și zonele umede sunt o sursă vitală de apă. Aproape o treime din cele mai mari orașe din lume se bazează pe ariile naturale protejate pentru apa potabilă. Sursele de apă potabilă a mai mult de un miliard de oameni sunt amenințate de poluare, iar până în anul 2050 se estimează că numărul va crește până la 2,8 miliarde. Biodiversitatea este vitală și pentru sănătatea noastră. Jumătate din medicamentele existente provin din plante. Impactul uman asupra biodiversității are diferite cauze cum ar fi: dezvoltarea rezidențială și comercială, modificările aduse sistemelor naturale și poluarea factorul cel mai nociv.

NOI CA ȘI POPULAȚIE PUTEM OPRI ACESTE SCHIMBĂRI TOTUL SE AFLĂ ÎN MÂINILE NOASTRE!

Colegiul Național „Mihai Eminescu” – profesor biologie Oana Sardariu,
clasa a V-a D
slogan: „BIODIVERSITATEA, ÎN PERICOL!”

*Elev Teodora-Gabriela LUCA, clasa a IX-a C
Profesor coordonator Petronela CAZACU
Liceul Tehnologic „Petru Poni” Iași*

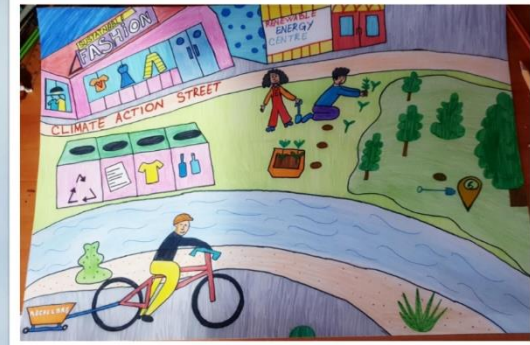
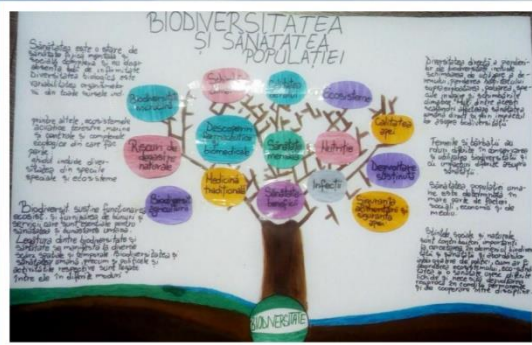
Mediu înconjurător: câmpii, copaci, pomi fructiferi, râuri și multe altele, care fac parte, aproape în permanență, din orizontul nostru. Fără aceste minunății, viața ar fi aproape imposibilă. Ce ar însemna o plimbare fără cântecul păsărilor sau mireasma florilor?

Având grijă de mediul înconjurător, de natură, ne construim un trai de viață mai lung și de asemenea mai frumos. Din păcate, uităm ce contează cu adevărat în secolul vitezei. Am evoluat cu rapiditate și din păcate cu aceeași rapiditate este poluată planeta.

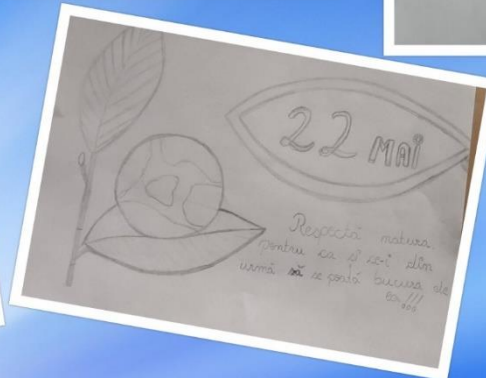
Unii oameni spun că vor „o lume ca afară” dar nu fac nimic pentru a fi așa. Schimbarea nu pleacă de „sus”. Ambalajul din colțul străzii nu este aruncat de președinte.

Schimbarea pleacă din noi! Toți ar trebui să avem inteligența necesară pentru a înțelege că, dacă pui ambalajul la coșul de gunoi nu ar trebui să fie o excepție, deseori sunt deșeuri pe jos.

Ziua mediului ar trebui sărbătorită zilnic. Să devină o normalitate să avem grijă de natură. Să fim recunoscători de priveliști care îți taie respirația, de aer curat și păduri din țara noastră.

Liceul Tehnologic „Petru Poni” – profesor Oana Voinea clasa a IXa E slogan „BIODIVERSITATEA LEAGĂNUL COPIILĂRIEI!”

Colegiul tehnologic „Gh. Asachi” – profesor Vasilica Serghie clasa a X-a E „OMUL ȘI BIODIVERSITATEA!”

*Elev Alexandru MORĂRAȘU clasa IX-A B,
Profesor coordonator Lăcrămioara BURLICĂ
Liceul Tehnologic „Petru Poni” Iași*

Natura este casa tuturor viețuitoarelor de pe Pământ nu doar a noastră, dar în egoismul lui omul se gândește doar la el și din pricina acțiunilor noastre vom avea de suferit.

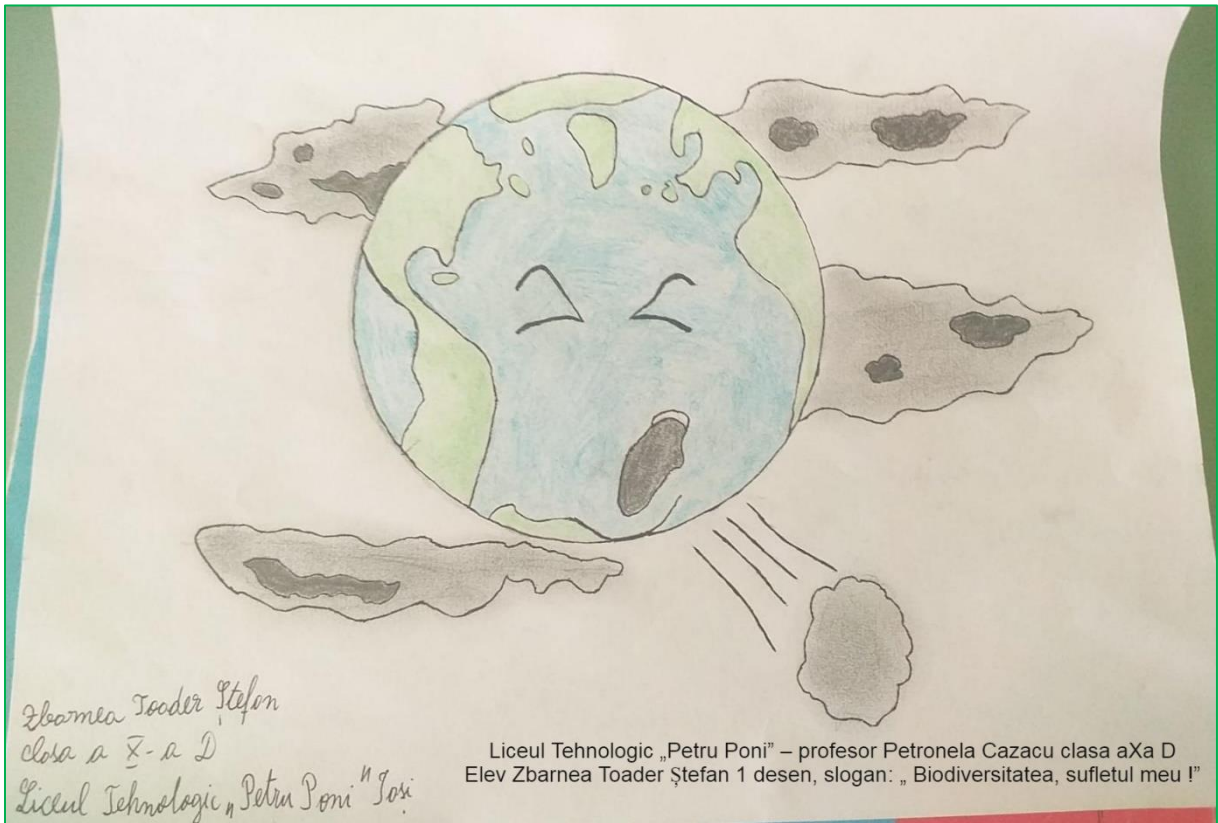
Natura înseamnă biodiversitate, adică bogăția mediului natural. Umanitatea este ea însăși o parte a biodiversității și existența noastră în lume ar fi imposibilă fără acest capital natural. Reglarea climei, fertilitatea solului, apa, aerul, producția de alimente sunt numai câteva elemente care trebuie luate în considerare. Natura ne hrănește cu toate bunătățile din coșul ei plin de bogăție și există conexiuni între sol și hrană. Noi distrugem solul cu tot felul de deșeuri și apoi așteptăm ca el să ne dea cele mai bune alimente, deci gândiți-vă ca la un moment dat că pământul nu va mai putea.

Un subiect care ne atrage atenția este aerul, cel ce ne asigură oxigenul necesar respirației. În loc de parcuri și alte spații verzi se construiesc cu viteză amețitoare clădiri, fabrici care își pun amprenta de carbon pe trupul Naturii. Deși toată lumea știe că mașinile poluează foarte mult aerul, fiecare membru al familiei are câte o mașină. Deci pentru confortul altora suferă o planetă întreagă și nu este corect.

Pe cale de dispariție sunt mii de animale și plante de pe întreaga Planetă. Oare de ce? Deoarece omul se gândește la el și pentru bani face orice în ziua de azi, defrișează pădurile, braconează specii extrem de valoroase și desfășoară tot felul de activități care pun în pericol viața animalelor.

Este timpul pentru natură deoarece se simte că natura este epuizată și trebuie să se refacă.

Eu personal văd pandemia aceasta ca un apel disperat al naturii care nu mai poate. Vă rog din suflet iubiți și protejați mama Natură!

Elev Ingrid-Gabriela NECHITA

*Profesor coordonator Geanina HONCERIU
Liceul Teoretic „Miron Costin” Iași*

„-Unde este natura? De ce doarme atât de mult? A obosit? De ce nu văd animăluțele pe care mi le-ai arătat în carte?” Sunt câteva dintre întrebările unui copil în vârsta de cinci ani. Natura este locul unde individul se simte în siguranță și acasă. Natura este tot ce însemna verde, liniște, frumos, libertate – brazii înalți care ating cerul, câmpiile acoperite de firicele subțiri una lângă alta, de florile viu colorate care aduc frumusețea și gingășia, cântecul duios al păsărilor, animalele fiind viețuitoare cu o importanță desăvârșită, ca cea a omului, dovedind viață și sens. Acest tablou alcătuit din animale și plante ajută omul să-și asigure traiul decent și chiar fără griji, dar tot aceștia se plâng că natura este un dezastru, de cele mai multe ori un pericol. De ce te plângi omule neîngrijit de a ta natură? De ce nu accepți natură ta distrusă? De ce nu te oprești din a te mai victimiza când singură victimă e natura? Natura este mama tuturor viețuitoarelor și a plantelor care trezește omenirea. Este singura putere care poate opri toți oamenii într-un singur loc, în case sau apartamente și singura care are dreptul de a cere o pauză. Natura a cerut o pauză de la omenire și a primit două luni. Două luni în care a supus oamenii la frumusețea ei irezistibilă, neatingând-o. Ci doar privind-o din fața unui geam și cerând cu disperare să o iubească, să o aline. A uimit cu liniște desăvârșită, doar cu ciripitul vesel al păsărilor; a cerut Sfântului Soare să îi fie alinare prin iubire și căldură, iar ploaia – aducere la viața, îi făcea mândră cununa și o făcea mândră fată. A cerut puțin și a primit averile cuvenite, apoi a dat voie copiilor ei să iasă și să se bucure de ea mireasă. Natura este tristă.

Ce nu a înțeles Omul prin existența sa în aceasta viața este că din cauza lui natura a pierdut viețuitoare, plante și libertate. Fiind catalogat un om cu o dorință dezgustătoare de a avea bani și de a înmormânta natura și a o păstra doar ca pe o amintire cândva iubită. Omul este cel care distruge natura în neștiință, rezultând natura vinovată de disparițiile la nivel mondial ale viețuitoarelor și plantelor. STOP! Nu natura este de vina! Nu trăi cu sentimentul de liniște și siguranță când tu este singurul vinovat! Mă vei întreba: „Dar, eu cum o pot ajuta?” Cum? Este foarte simplu! Schimbă-ți atitudinea, ia o pereche de mănuși și un sac, adună-ți prietenii, acceptă provocarea naturii și ajut-o să respire! Dacă voi, un grup de șapte-opt persoane, faceți acest pas și veți continua, restul populației se va alătura CELOR PENTRU CARE NATURA ESTE SPERANȚA LA O LUME VIE!

Fii eroul tău și al întregii societăți unde domnește natura – sprijinul întregii lumi!
Iubește natura pentru a fi iubit!

*Elev Miruna DONISĂ
Profesor coordonator Geanina HONCERIU
Liceul Teoretic "Miron Costin" Iași*

E timpul pentru natură!

Este anul 2035, ne aflăm în luna mai, lună în care cu zeci de ani în urmă mireasma cireșelor, a căpșunilor, a salcânilor proaspăt înfloriți și concertul susținut de orchestra privighetorilor și a cucilor reprezenta o binecuvântare a naturii. Din păcate, în toată agitația noastră, nu observăm aceste mici amănunte.

Suntem în anul 2035, am trecut cu greu de pandemia de coronavirus, ne-am bucurat nespun de mult că nu mai suntem prizonierii propriei locuințe, însă când mă uit pe geam nu mai văd verdeța de altădată, mirosul căpșunilor din grădină este acum înlocuit de fructele conflate din conservă, nici trilarile privighetorilor nu se mai aud ... te bucuri la croncănitul unei ciorii. Așa au ajuns acum vremurile ... dacă acum 5 ani mai vedeai o pădure, un cer senin, acum totul este trist. Paleta de culori a naturii care exprima fericirea universului, acum este tristă.

Totul este gri, iar fumul fabricilor a pus stăpânire pe cer. Din când în când câte o rază plâpândă de soare îți mângâie chipul mohorât și plictisit de această viață. Ploile parcă nu-și mai găsesc drumul către pământul însetat ... imi este dor să stau la geam cu o cană de ceai și o carte să ascult simfonia ploii. În această lume anotimpurile nu mai exista, este o continuă toamnă dar fără ploi. Crăiasa Zăpezilor a plecat demult de aici și nu s-a mai întors.

Oamenii de știință spun ca animalele au dispărut, dar eu tind să cred ca s-au dus într-un loc mai bun, ferit de oameni și înconjurat de plante. Îmi este dor să mângâi un cățel, să îi aud lătratul atunci când este fericit

Știu, ce v-am prezentat aici arată ca o viață caracteristică filmelor cu scenarii apocaliptice, dar din păcate așa va arăta planeta noastră cine știe ... poate nu în 2035, dar dacă nu o protejăm cu siguranță va arăta așa cum mi-am imaginat-o.

Biodiversitatea face referire la numărul de organisme, ale unei specii, dar dacă nu vom mai avea grijă de planeta noastră aceasta va dispărea. Miile de specii de animale și plante de peste ani, acum au ajuns să fie sute sau zeci.

După părerea mea ar trebui sa spunem STOP poluării, să începem să ne deconectăm de lumea din viața unui ecran și să trăim pentru natură. Haideți să ne limităm timpul pe care îl petrecem pe *social media*, sa renunțăm la filtre și să vedem adevărata fumusețe a mediului. Să nu mai distrugem locuințele neverițelor ca să le transformăm în ale noastre.

Astfel, dacă ne mai dorim biodiversitatea de altădată, trebuie sa ne îngrijim natura si să o prețuim pentru că ea este mama noastră!

profesor Ersilia Coșbuc

Liceul Tehnologic "Petru Poni" Iasi | Clasa a XI-a D

Biodiversitatea sustine dezvoltarea

Colegiul tehnologic „Gh. Asachi” – profesor Vasilica Serghie clasa a Xa D
„BIODIVERSITATEA CONTEAZĂ!”

*Elev Diana DILION, clasa a XII-a C
Profesor coordonator Oana VOINEA
Liceul Tehnologic „Petru Poni” Iași*

Prin biodiversitate se înțelege varietatea vieții pe Pământ, cu totalitatea ecosistemelor, speciilor și genelor tuturor viețuitoarelor. Biodiversitatea este rezultatul a miliarde de ani de evoluție continuă, modelată în principal de procesele naturale dar, mai nou, și de influența oamenilor – în principal prin poluare și activitatea de exploatare a resurselor naturale.

Nivelul ridicat al diversității habitatelor reflectă și un nivel ridicat al diversității speciilor de floră și faună.

Pe biodiversitate se bazează întreaga noastră rezervă de hrană. Recifele de corali și iarbă de mare produc peștii pe care noi îi mâncăm. Păsările și insectele ne polenizează recoltele. Și, desigur, recoltele au la origine plantele. Pădurile și zonele umede sunt o sursă vitală de apă. Aproape o treime din cele mai mari orașe din lume se bazează pe ariile naturale protejate pentru apa potabilă. Poluarea și defrisarea amenință deja sursele de apă potabilă a mai mult de un miliard de oameni, iar până în 2050 se estimează că numărul va crește până la 2,8 miliarde. Biodiversitatea este vitală și pentru sănătatea noastră. Jumătate din medicamentele existente provin din plante. Mai mult de două treimi dintre oamenii care trăiesc în Africa Sub-sahariană folosesc ierburi tradiționale și plante medicinale pentru îngrijirile medicale.

Biodiversitatea este rețeaua complexă a vieții care ne susține pe noi toți. Nu putem trăi izolați de natură. Protejarea biodiversității nu înseamnă doar să salvăm specii sau habitate. Înseamnă să asigurăm accesul la apă și hrană și să ne ajutăm astfel pe noi înșine.

Biodiversitatea a devenit un subiect fierbinte al zilelor noastre. În prezent se știe că există cca. 1,7 milioane de specii de plante și animale, dar există convingerea că numărul lor este mult mai mare, de 10-12 milioane de specii. Însă cu toate acestea biodiversitatea este în pericol, datorită activității omului. Anual dispare o specie de animale și zilnic dispare o specie de plante. Ecosisteme întregi cad victimă mâinii omului, poluării, parcelării excesive a terenului prin construcția de drumuri etc.

Potrivit datelor publicate pe pagina Convenției privind Diversitatea Biologică, securitatea alimentară globală este amenințată de scăderea drastică a biodiversității. Deși ofertele comerciale sunt tot mai diverse pe piețele multor țări, oamenii cumpără și mănâncă de obicei aceleași alimente. În prezent, 75% din alimente au la bază doar 12 plante și cinci specii de animale. Odată cu pierderea tot mai multor surse de hrană, securitatea alimentară și, implicit populația, este mai puțin rezistentă și capabilă să facă față modificărilor mediului, inclusiv schimbărilor climatice.

Țara noastră deține cea mai mare diversitate biogeografică dintre țările Europei, incluzând 5 din cele 11 regiuni biogeografice existente la nivel european.

Din această cauză este nevoie ca această contradicție între conservarea naturii și dezvoltarea comunităților umane să fie rezolvată. În acest sens, ariile protejate reprezintă cea mai viabilă strategie de conservare și utilizare durabilă a valorilor de patrimoniu natural.

„Nu cred ca există ceva mai important decât conservarea naturii, cu excepția supraviețuirii omului și aceste două noțiuni sunt atât de strâns legate încât este greu să le despartă.” **Charles Linderberg**

*Elev Cristina MUCIULEA, clasa a IX-a B
Profesor coordonator Lăcrămioara BURLICĂ
Liceul Tehnologic "Petru Poni" Iași*

Am deschis fereastra și am găsit o dimineată supărată. Plângea de octombrie și nimic nu părea să-i placă pe lumea asta. Tristețea ei mi-a proiectat gândurile în copilărie, când natura ședea în jurul meu și puteam atinge anotimpurile ei cu visul

În mintea mea complicată de atunci, stăteam întotdeauna cu fața la vară. În dreapta mea, se legănau implacabil lunile de toamnă. SEPTEMBRIE suna muzical și nostalgic, ca o fluturare de rămas bun înspre vară. Îmi plăcea cromatică, mă bucuram că-mi reîntâlnesc colegii, dar nu prea-mi dădea inima ghes înspre lecții, profesori rigizi, cataloage cu note, ședinte cu părinții, brrrr... mirosea a frig! OCTOMBRIE se voia mereu prietenos, dar nu reușea să mă convingă pe deplin. Mi se părea amăgitor, cu amiezele lui încă însoțite și calde, dar cu dimineți zgribulite și seri înmuiate în ceață. NOIEMBRIE devenea, deja, o certitudine a sfârșitului! Natura întregă era condamnată la pieire. Ploile de noiembrie nu mi-au plăcut niciodată. Sunt ca niște babe posomorâte, care blestemă tot ce le iese în cale. Iarna se așeza în spatele meu, cu lunile ei reci, dar încărcate de promisiuni. DECEMBRIE pecetluia sfârșitul de an, dar surâdea cu tradiția bradului de Crăciun, cu haina poleită a Sărbătorilor, cu magia viselor într-un an mai bun, mai frumos, mai cumsecade, banalități din astea, rămase încă în obisnuința oamenilor de a alunga trecutul, în speranța unui viitor perfect. IANUARIE, deși marca începutul noului an, semăna doar cu o prelungire a celui vechi, n-am știut niciodată de ce! FEBRUARIE mirosea întotdeauna a pământ reavăn și nerăbdarea de a îmbrățișa primăvara devenea greu de suportat.

În stânga mea, în zona inimii mele pulsa primăvara. Cu un MARTIE aproape mereu capricios, dar încărcat de speranța revenirii la viață a întregii naturi. APRILIE a fost mereu luna mea de suflet, cu exploziile ei florale. Luna MAI rămânea întotdeauna suspendată într-un timp incert, ceva între rugăciune și blestem, încerc să-mi amintesc motivul, dar nu găsesc în memoria mea decât niște confuzii încălcate, generate de câteva coincidențe nefericite. Cum vă spuneam, în fața mea, trona vara Aveam brațele larg deschise, într-o îmbrățișare cât distanța până la ceruri IUNIE avea zurgălăi de cireșe. Când ploua peste ele, mirosea a vacanță. IULIE celebra libertatea memărginită, planurile îndrăznețe, încrederea în realizarea lor. AUGUST a avut întotdeauna o lumină specifică și niște nopți magice, încât credeai că poți atinge stelele.

Mă credeți sau nu, păstrez și astăzi această bizară poziționare temporală, cromatică, olfactivă și afectivă Presupun că așa vor sta lucrurile în sânul naturii, până la capătul vieții mele: lunile anului, grupate în anotimpuri, se vor roti ca un carusel, în jurul copilului care am fost și a adultului care voi deveni.

Vă mulțumim!